

Udtalelse om Kommissionens forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 om fastlæggelse af almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af spiritus, og af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 om almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter, som følge af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi

(94/C 397/16)

Rådet besluttede den 14. november 1994 under henvisning til EØF-traktatens artikel 100 A at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg besluttede at overdrage det forberedende arbejde til José Luis Mayayo Bello som hovedordfører.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 320. plenarforsamling, mødet den 24. november 1994, med et stort flertal af stemmer for og 1 stemme hverken for eller imod, følgende udtalelse.

1. Generelt

1.1. Ifølge Uruguay-rundens aftale om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder vedrørende geografiske betegnelser skal alle parter forhindre brug af betegnelser, som kan vildlede forbrugeren om produkters oprindelse, og brug, som er ensbetydende med illoyal konkurrence.

1.2. ØSU beklager, at Kommissionen ikke stiller større krav ved omsætningen af aftalerne om intellektuel ejendomsret inden for spiritus og vin.

2. Bemærkninger

2.1. ØSU støtter målet om beskyttelse af mærker og oprindelsesbetegnelser.

2.2. Paradoksalt nok foreslår Kommissionen ændringer af forordninger, som ikke giver større beskyttelse end i dag.

2.3. Det hedder i artikel 23 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, at Verdenshandelsorganisationens medlemmer skal vedtage administrative foranstaltninger for at forhindre anvendelse af geografiske betegnelser for produkter, som ikke har oprindelse i de angivne regioner. I artikel 23, stk. 1, opremses en række termer, »art«, »type«, »efterligning« og andre udtryk, som ikke må ledsage den falske geografiske betegnelse.

2.4. I forordningsforslaget medtages blot ordret aftalens artikel 23, uden at der tages hensyn til, at den nævnte liste ikke er udtømmende, eftersom den indeholder udtrykket »eller lignende«. Dvs. at der kan medtages alle udtryk, der ville kunne bruges til at benytte tilranede geografiske betegnelser.

2.5. Artikel 10a om ændring af forordning (EØF) nr. 1601/91 og artikel 11a om ændring af forordning (EØF) nr. 1576/89 samt de nævnte forbudte udtryk bør suppleres med udtrykket »metode«. Dette udtryk er nemlig forbudt i EF-retten (artikel 40 i Rådets forordning (EØF) nr. 2392/89).

2.6. Ifølge ovennævnte aftales artikel 24, stk. 3, må ingen af signatarlandene nedsætte beskyttelsen af de eksisterende geografiske betegnelser på deres område i perioden forud for WTO-aftalens ikrafttræden. Derfor kan udeladelsen af udtrykket »metode« indebære en mindre beskyttelse end den, som de geografiske betegnelser i dag gives i EU.

2.7. Brugen af disse termer har stor betydning for afsætningen af de produkter, som omhandles i forordninger. ØSU finder det derfor bedre at anvende beslutningsproceduren i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1576/89 og artikel 15 i forordning (EØF) nr. 1601/91, hvor medlemsstaterne deltager mere aktivt.

2.8. Kommissionen fremlægger beklageligvis et særdeles povert og begrænset forslag til omsætning af aftalerne om intellektuel ejendomsret for vin og spiritus. Artikel 23 og 24 kan fortolkes bredt. Der er derfor behov for nærmere bestemmelser om beskyttelse af geografiske betegnelser.

2.9. For at begrænse misbrug af betegnelser af europæisk oprindelse mest muligt, skal forslaget indeholde passende bestemmelser til kontrol med de særlige tilfæl-

de, som der sigtes til i den nævnte aftales artikel 24, stk. 4. De skal omfatte mekanismer til at fastslå, om de enkelte autoriserede producenter har overholdt de gældende krav i mindst 10 år.

3. For at sikre en harmonisk regulering af hele sektoren skal de samme kriterier anvendes på vinmarkedsordningen (forordning (EØF) nr. 822/87), som derfor må ændres.

Bruxelles, den 24. november 1994.

Carlos FERRER

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg

Udtalelse om meddelelse om gennemførelsen af protokollen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, fremlagt af Kommissionen for Rådet og Europa-Parlamentet

(94/C 397/17)

Kommissionen besluttede den 21. januar 1994 under henvisning til EF-traktatens artikel 198 at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om meddelelse om gennemførelsen af protokollen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, fremlagt af Kommissionen for Rådet og Europa-Parlamentet.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Social-, Familie-, Uddannelses- og Kulturspørgsmål, som udpegede Jan Jacob van Dijk til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 10. november 1994.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 320. plenarforsamling af 23.-24. november 1994, mødet den 24. november 1994, med et flertal af stemmer for, 18 stemmer imod og 11 hverken for eller imod, følgende udtalelse.

1. Generelt om protokollen og aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken

1.1. Forholdet til Rom-traktaten

1.1.1. At »Det Sociale Europa« er delt i to truer med at underminere enheden i Unionens social- og arbejdsmarkedspolitiske lovgivning, fører til forskelsbehandling af borgerne i Storbritannien og åbner mulighed for social dumping.

1.1.2. ØSU tilslutter sig, hvad Kommissionen giver udtryk for i pkt. 8: Man bør ikke sky nogen anstrengelse for i forbindelse med regeringskonferencen i 1996 at få indføjet en forbedret udgave af aftalen i traktaten. Det samme har Europa-Parlamentet sagt.

1.2. Protokollen og »gældende fællesskabsret«

1.2.1. Protokollen og aftalen indebærer en væsentlig udvidelse af Fællesskabets social- og arbejdsmarkedspolitiske beføjelser for så vidt angår de 11 medlemsstater, der har indgået aftalen. Dette implicerer forslag om

foranstaltninger, der går ud over (men »ikke berører«) gældende fællesskabsret, som alene bygger på beføjelserne i EF-traktaten, hvorimod de nye forslag bygger på de nye juridiske beføjelser.

1.3. Dobbelt subsidiaritet

1.3.1. Med Maastricht-traktaten indførtes subsidiaritetsprincippet. Europa-Parlamentet skelner mellem henholdsvis vertikal og horisontal subsidiaritet. Ved vertikal subsidiaritet forstår Europa-Parlamentet kompetencedeling mellem myndigheder på forskelligt niveau, nemlig europæisk, nationalt og regionalt. Horisontal subsidiaritet sigter til deling af ansvaret mellem arbejdsmarkedets parter og myndighederne.

1.3.2. Maastricht-traktatens artikel 3 B drejer sig kun om den vertikale, ikke om den horisontale subsidiaritet.

1.3.3. Der må skelnes mellem vertikal og horisontal subsidiaritet.